

# คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4623/2562

พนักงานอัยการจังหวัดเชียงรายโจทก์ นาย ย.จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 39, พ.ร.บ.วิธีพิจารณาคดีอาญา พ.ศ. 2550 มาตรา 3, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 7, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 8, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 65, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 66, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 100/1, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 86, ป.อ. มาตรา 90, ป.วิ.อ. มาตรา 226/3

## ย่อ / หลักกฎหมาย

ข้อเท็จจริงได้ความว่า จำเลยว่าจ้าง ร. ส. และ ป. เดินทางจากจังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อไปรับเมทแอมเฟตามีนจาก ก. ที่สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา เพื่อนำไปส่งมอบแก่จำเลยที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยมีได้ระบุจำนวนเมทแอมเฟตามีน และจำเลยได้มอบเงินค่าเดินทางรวม 4,000 บาท พร้อมโทรศัพท์เคลื่อนที่ 1 เครื่อง ให้ ป. ไว้เพื่อใช้ร่วมกัน ตามพฤติการณ์แห่งคดีแสดงให้เห็นว่า จำเลยมีเจตนาให้ ร. ส. และ ป. เดินทางไปรับมอบเมทแอมเฟตามีนจาก ก. ด้วยกัน อีกทั้งเมทแอมเฟตามีนที่ ก. ส่งมอบให้ ป. บรรจุรวมกันอยู่ในถุงลูกอม 1 ถุง ซึ่งขณะรับมอบ ร. และ ส. ก็อยู่ด้วย หลังจากนั้นจึงพากันเข้าห้องน้ำสาธารณะที่ตลาดในจังหวัดท่าซึกเหล็ก แล้วแบ่งเมทแอมเฟตามีนระหว่างกันเองซุกซ่อนในทวารหนัก ซึ่ง ร. รับไว้ 759 เม็ด ส. รับไว้ 773 เม็ด และ ป. รับไว้ 968 เม็ด โดยไม่ปรากฏว่าจำเลยสั่งให้แบ่งแยกเมทแอมเฟตามีนดังกล่าวตามรายตัว ทั้งลักษณะของการแบ่งเมทแอมเฟตามีนก็เป็นเศษจำนวน เชื่อว่าเป็นการตกลงแบ่งกันเองตามกำลังความสามารถของแต่ละคนที่จะซุกซ่อนในทวารหนักได้ อันเป็นการกระทำเพื่อความสะดวกในการลักลอบนำเข้ามาในราชอาณาจักรเท่านั้น ซึ่งหาก ร. ส. และ ป. ร่วมกันนำเมทแอมเฟตามีนทั้งหมดเข้ามาในราชอาณาจักรโดยไม่แบ่งแยกจำนวน การกระทำของจำเลยย่อมเป็นความผิดเพียงกรรมเดียว ดังนั้น การแบ่งแยกเมทแอมเฟตามีนในระหว่างกันเองของ ร. ส. และ ป. เพื่อความสะดวกในการนำเข้ามาในราชอาณาจักรพร้อมกันเช่นนี้ ย่อมไม่มีผลทำให้การกระทำของจำเลยกลายเป็นความผิดหลายกรรมไปได้ เพราะเจตนาหลักของจำเลยเพียงประสงค์จะได้เมทแอมเฟตามีนทั้งหมดมาไว้ในครอบครองคราวเดียวกัน โดยไม่ได้คำนึงถึงวิธีการที่ ร. กับพวก จะลักลอบนำเข้ามาแต่อย่างใด การกระทำของจำเลยจึงเป็นความผิดเพียงกรรมเดียว เมื่อข้อเท็จจริงได้ความว่า คดีที่

## คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยฐานร่วมกันกระทำความผิดกับ ป. ศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาไปแล้ว เมื่อวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2560 เป็นคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 735/2560 ก่อนศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาคดีนี้เมื่อวันที่ 8 มีนาคม 2560 สิทธินำคดีอาญามาฟ้องของโจทก์ย่อมระงับไป ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 39 (4) ประกอบ พ.ร.บ.วิธีพิจารณาคดีอาญา พ.ศ.2550 มาตรา 3 ฟ้องโจทก์คดีนี้จึงเป็นฟ้องซ้ำกับคดีดังกล่าวโจทก์ฟ้องและแก้ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 4, 7, 8, 15, 65, 66, 100/1 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 และนับโทษต่อจากโทษของจำเลยในคดีอาญาหมายเลขดำที่ 704/2559 และ 1748/2559 ของศาลชั้นต้น จำเลยให้การปฏิเสธ แต่รับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่โจทก์ขอให้ลงโทษต่อ

ศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์แผนกคดีอาญาเสพติดพิพากษากลับว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 15 วรรคสาม (2) (ที่แก้ไขใหม่), 65 วรรคสอง (ที่แก้ไขใหม่), 66 วรรคสอง ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 86 และมาตรา 52 (1) ฐานเป็นผู้สนับสนุนการนำเข้าเมทแอมเฟตามีนเพื่อจำหน่ายและฐานเป็นผู้สนับสนุนการมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย เมทแอมเฟตามีนของกลางเป็นจำนวนเดียวกัน จึงเป็นการกระทำความผิดเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานเป็นผู้สนับสนุนการนำเข้าเมทแอมเฟตามีนเพื่อจำหน่าย ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 เพียงบทเดียว ให้จำคุกตลอดชีวิตและให้ปรับโทษต่อจากโทษของจำเลยในคดีอาญาหมายเลขดำที่ 704/2559 คดีอาญาหมายเลขแดงที่ 1448/2560 ของศาลชั้นต้น คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก จำเลยฎีกา โดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงที่คู่ความไม่ได้เถียงกันในชั้นนี้ฟังเป็นยุติได้ว่า เมื่อวันที่ 16 ธันวาคม 2547 เวลากลางวัน เจ้าพนักงานตำรวจสถานีตำรวจภูธรแม่สาย จังหวัดเชียงราย ร่วมกันจับกุมนายรัฐพงษ์ นายสมยศ และนางสาวเปรมสุตา ได้พร้อมยึดเมทแอมเฟตามีนที่คนทั้งสามซุกซ่อนไว้ในทวารหนักลักลอบนำเข้ามาจากสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาเป็นของกลาง โดยยึดเมทแอมเฟตามีนได้จากนายรัฐพงษ์ 759 เม็ด จากนายสมยศ 773 เม็ด และจากนางสาวเปรมสุตา 968 เม็ด ซึ่งได้แยกดำเนินคดีแก่คนทั้งสามไปแล้ว จากการสอบสวนขยายผลพนักงานสอบสวนเชื่อว่า จำเลยเป็นผู้ว่าจ้างให้คนทั้งสามลักลอบนำเมทแอมเฟตามีนดังกล่าวเข้ามาในราชอาณาจักร วันที่ 28 มกราคม 2548 จึงขออนุมัติออกหมายจับจำเลยในข้อหาร่วมกันนำเมทแอมเฟตามีนเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่าย และร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย ต่อมาวันที่ 3 ธันวาคม 2558 เจ้าพนักงานตำรวจจับกุมจำเลยได้ หลังจากนั้นพนักงานอัยการจังหวัดเชียงรายแยกดำเนินคดีแก่จำเลยเป็น 3 ส่วน กล่าวคือ ฟ้องว่าจำเลยร่วมกระทำความผิดกับนายรัฐพงษ์ ในส่วนของเมทแอมเฟตามีนจำนวน 759 เม็ด เป็นคดีอาญาหมายเลขดำ 703/2559 หมายเลขแดงที่ 1178/2560 (คือคดีนี้) ฟ้องว่าร่วมกระทำความผิดกับนายสมยศ ในส่วนของเมทแอมเฟตามีนจำนวน 773 เม็ด เป็นคดีอาญาหมายเลขดำที่ 704/2559 หมายเลขแดงที่ 1448/2560 ของศาลชั้นต้น และฟ้องว่าร่วมกระทำความผิดกับนางสาวเปรมสุตา ในส่วนของเมทแอมเฟตามีนจำนวน 968 เม็ด เป็นคดีอาญาหมายเลขดำที่ 1748/2559 หมายเลขแดงที่ 735/2560 ของศาลชั้นต้น สำหรับผลการตรวจพิสูจน์เมทแอมเฟตามีนของกลางคดีนี้ (759 เม็ด) มีปริมาณคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ได้ 17.604 กรัม มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยประการแรกว่า จำเลยกระทำความผิดฐานเป็นผู้สนับสนุนให้นายรัฐพงษ์นำเมทแอมเฟตามีนเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่าย และเป็นผู้สนับสนุนการมีเมทแอมเฟตามีนดังกล่าวไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์หรือไม่ เห็นว่า ในปัญหาดังกล่าวโจทก์มีพยานตำรวจโท อำนวย (ยศขณะเบิกความ) และร้อยตำรวจโท กมล (ยศขณะเบิกความ) ผู้ร่วมจับกุมนายรัฐพงษ์ เป็นพยานเบิกความยืนยันตรงกันว่า วันเกิดเหตุ เมื่อถูกจับกุมได้พร้อมเมทแอมเฟตามีนของกลาง นายรัฐพงษ์ รวมทั้งนายสมยศ และนางสาวเปรมสุตาต่างให้การรับสารภาพว่า จำเลยซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นผู้ว่าจ้างให้ปรับเมทแอมเฟตามีนจากนางแก้ว ชาวเมียนมา ที่จังหวัดท่าซื่อเหล็ก สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา เพื่อนำไปส่งมอบให้แก่จำเลย ซึ่งคำเบิกความของพยานโจทก์ทั้งสองปากสอดคล้องกับบันทึกคำรับสารภาพของนายรัฐพงษ์ ที่นายรัฐพงษ์เขียนขึ้นด้วยลายมือตนในวันรุ่งขึ้นหลังถูกจับกุมนั่นเอง โดยมีรายละเอียดในการกระทำความผิดของจำเลยอย่างชัดเจน อีกทั้งโจทก์มีพยานตำรวจโท

นิธิกร (ยศขณะเบิกความ) พนักงานสอบสวน เป็นพยานเบิกความสนับสนุนว่า หลังจากได้รับตัว นายรัฐพงษ์ นายสมยศ และนางสาวเปรมสุดา มาทำการสอบสวน พยานได้ค้นหาชื่อของจำเลยในทะเบียนราษฎรตามที่คนทั้งสามให้การขัดทศอดว่าเป็นผู้ร่วมกระทำความผิดด้วย เมื่อได้ภาพถ่ายของจำเลยมาให้นายรัฐพงษ์กับพวกดู ต่างยืนยันว่าจำเลยเป็นผู้ว่าจ้างให้นำเมทแอมเฟตามีนของกลางจากสาธารณสุขแห่งสหภาพเมียนมา ไปส่งที่จังหวัดสุราษฎร์ธานีจริง นอกจากนี้โจทก์ยังมี พันตำรวจโท เจริญ (ยศขณะเบิกความ) พนักงานสอบสวนร่วม เป็นพยานเบิกความสนับสนุนอีกปากหนึ่งว่า ในชั้นสอบสวนนายรัฐพงษ์ได้ให้การรับสารภาพไว้ ซึ่งปรากฏรายละเอียดอย่างชัดเจนว่า จำเลยเป็นผู้ว่าจ้างนายรัฐพงษ์ นายสมยศ และนางสาวเปรมสุดา เดินทางจากจังหวัดสุราษฎร์ธานีเพื่อไปปรับเมทแอมเฟตามีนจากนางแก้ว ที่จังหวัดท่าชีเหล็ก สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา เพื่อนำไปส่งมอบให้แก่จำเลย โดยตกลงจะให้ค่าจ้างแก่นายรัฐพงษ์ และนางสาวเปรมสุดา ซึ่งเป็นสามีภริยากัน คนละ 15,000 บาท และจำเลยมอบเงินค่าเดินทางให้ 4,000 บาท พร้อมกับมอบโทรศัพท์เคลื่อนที่ให้ใช้ในการติดต่อ 1 เครื่องด้วย พยานโจทก์ทุกปากต่างปฏิบัติราชการไปตามหน้าที่ ไม่เคยรู้จักจำเลยมาก่อน และเบิกความได้สอดคล้องเชื่อมโยงกับเอกสารและภาพถ่ายที่เกี่ยวข้อง โดยไม่ปรากฏข้อพิรุธให้น่าระแวงสงสัย จึงเชื่อว่าเบิกความไปตามเหตุการณ์ที่รู้เห็นมาจริง เมื่อพิจารณาประกอบกับข้อที่ว่า นายรัฐพงษ์เป็นหลานจำเลย ได้ให้การมาตั้งแต่ชั้นจับกุมว่า จำเลยเป็นผู้ว่าจ้างให้นายรัฐพงษ์กับพวกขนเมทแอมเฟตามีนมาจากสาธารณสุขแห่งสหภาพเมียนมา เพื่อนำไปส่งมอบให้แก่จำเลยที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี พร้อมทั้งระบุรายละเอียดเกี่ยวกับพฤติการณ์ในการกระทำความผิดของจำเลยไว้อย่างชัดเจน โดยไม่ปรากฏว่านายรัฐพงษ์มีสาเหตุโกรธเคืองกับจำเลยมาก่อน กลับได้ความว่ามีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกัน โดยเป็นหลานของจำเลยเอง อีกทั้งคำให้การขัดทศอดของนายรัฐพงษ์หาใช่เป็นการขัดทศอดเพื่อให้ตนเองพ้นจากความผิดด้วยการโยนความผิดไปให้จำเลยเพียงลำพังไม่ แต่เป็นการบอกเล่าเรื่องราวที่เกิดขึ้นพร้อมระบุตัวบุคคลที่เกี่ยวข้องไปตามความเป็นจริง นอกจากนี้นายสมยศและนางสาวเปรมสุดาต่างยืนยันภาพถ่ายจำเลยว่าเป็นผู้ร่วมกระทำความผิดด้วยเช่นกัน จึงถือเป็นพยานบอกเล่าและพยานขัดทศอดที่มีเหตุผลอันหนักแน่น มีน้ำหนักรับฟังได้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 226/3 วรรคสอง (1) และมาตรา 227/1 วรรคหนึ่ง ประกอบพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีอาญาเสพติด พ.ศ.2550 มาตรา 3 โดยไม่จำเป็นต้องอาศัยพยานประกอบอื่นดังที่จำเลยฎีกา ข้อที่จำเลยอ้างว่าเคยมีสาเหตุโกรธเคืองกับนายรัฐพงษ์มาก่อน เป็นการเบิกความเพียงลอย ๆ ปากเดียว โดยไม่มีพยานหลักฐานอื่นมาสนับสนุน อีกทั้งในชั้นสอบสวนจำเลยก็ได้ให้การในเรื่องนี้ เพียงยกขึ้นกล่าวอ้างในชั้นพิจารณา จึงไม่มีน้ำหนักให้น่าเชื่อถือ แม้โจทก์ไม่ได้ให้นายรัฐพงษ์ นายสมยศ และนางสาวเปรมสุดา มาเบิกความยืนยันในชั้นพิจารณา ก็ไม่ถึงกับเป็นเหตุให้พยานหลักฐานของโจทก์ขาดความน่าเชื่อถือจนรับฟังไม่ได้ ส่วนฎีกาข้ออื่นของจำเลยที่ได้เถียงดุลพินิจในการรับฟังพยานหลักฐานของศาลอุทธรณ์นั้น เป็นเพียงข้อปลีกย่อย ไม่มีผลทำให้การรับฟังพยานหลักฐานในคดีเปลี่ยนแปลงไป จึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัย จากเหตุผลดังกล่าวมา ข้อเท็จจริงฟังได้ตามที่โจทก์นำสืบว่าจำเลยเป็นผู้สนับสนุนให้นายรัฐพงษ์นำเมทแอมเฟตามีนของกลางเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่าย และสนับสนุนการมีเมทแอมเฟตามีนดังกล่าวไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายจริง พยานหลักฐานของจำเลยไม่มีน้ำหนักเพียงพอที่จะรับฟังหักล้างพยานหลักฐานของโจทก์ได้ ที่ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยว่า จำเลยเป็นผู้สนับสนุนการกระทำความผิดของนายรัฐพงษ์ นั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาข้อนี้ของจำเลยฟังไม่ขึ้น มีปัญหาข้อกฎหมายต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลย

ประการต่อไปว่า การกระทำของจำเลยเป็นความผิดกรรมเดียวกับคดีอาญาหมายเลขดำที่ 1748/2559 หมายเลขแดงที่ 735/2560 ของศาลชั้นต้น อันทำให้ฟ้องโจทก์คดีนี้เป็นฟ้องซ้ำกับคดีดังกล่าวหรือไม่ เห็นว่า แม้จำเลยไม่ได้ยกปัญหานี้ขึ้นอ้างในชั้นอุทธรณ์ แต่ปัญหาเรื่องฟ้องซ้ำเป็นข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย อีกทั้งโจทก์ได้ระบุคดีอาญาหมายเลขดำที่ 1748/2559 ของศาลชั้นต้นมาในคำฟ้อง และมีคำขอท้ายฟ้องให้นับโทษจำเลยต่อจากโทษจำคุกในคดีดังกล่าวด้วย จำเลยจึงมีสิทธิฎีกาในปัญหาข้อนี้ได้ โดยจำเลยฎีกาสรุบได้ว่า จำเลยมีเจตนาว่าจ้างนายรัฐพงษ์ นายสมยศ และนางสาวเปรมสุดา ให้ขนเมทแอมเฟตามีนมาส่งมอบแก่จำเลยในคราวเดียวกัน การกระทำของจำเลยจึงเป็นความผิดกรรมเดียว เมื่อคดีอาญาหมายเลขดำที่ 1748/2559 ซึ่งจำเลยถูกฟ้องว่าร่วมกระทำความผิดกับนางสาวเปรมสุดา ศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาไปก่อนแล้ว เป็นคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 735/2560 ฟ้องโจทก์คดีนี้จึงเป็นฟ้องซ้ำกับคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 735/2560 ดังกล่าวนั้น เห็นว่า ข้อเท็จจริงได้ความว่า จำเลยว่าจ้างให้นายรัฐพงษ์ นายสมยศ และนางสาวเปรมสุดา เดินทางจากจังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อไปรับเมทแอมเฟตามีนจากนางแก้ว ที่สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา เพื่อนำไปส่งมอบแก่จำเลยที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยมีได้รับจำนวนเมทแอมเฟตามีน และจำเลยได้มอบเงินค่าเดินทางรวม 4,000 บาท พร้อมโทรศัพท์เคลื่อนที่ 1 เครื่อง ให้นางสาวเปรมสุดาไว้เพื่อใช้ร่วมกัน ตามพฤติการณ์แห่งคดี แสดงให้เห็นว่า จำเลยมีเจตนาให้นายรัฐพงษ์ นายสมยศ และนางสาวเปรมสุดา เดินทางไปรับมอบเมทแอมเฟตามีนจากนางแก้วด้วยกัน อีกทั้งเมทแอมเฟตามีนที่นางแก้วส่งมอบให้นางสาวเปรมสุดา บรรจุรวมกันอยู่ในถุงลูกอม 1 ถุง ซึ่งขณะรับมอบ นายรัฐพงษ์และนายสมยศก็อยู่ด้วย หลังจากนั้นจึงพากันเข้าห้องน้ำสาธารณะที่ตลาดในจังหวัดท่าชีเหล็ก แล้วแบ่งเมทแอมเฟตามีนระหว่างกันเองซุกซ่อนในทวารหนัก ซึ่งนายรัฐพงษ์รับไว้ 759 เม็ด นายสมยศรับไว้ 773 เม็ด และนางสาวเปรมสุดา รับไว้ 968 เม็ด โดยไม่ปรากฏว่าจำเลยสั่งให้แบ่งแยกเมทแอมเฟตามีนดังกล่าวตามรายตัว ทั้งลักษณะของการแบ่งเมทแอมเฟตามีนก็เป็นเศษจำนวน เชื่อว่าเป็นการตกลงแบ่งกันเองตามกำลังความสามารถของแต่ละคนที่จะซุกซ่อนในทวารหนักได้ อันเป็นการกระทำเพื่อความสะดวกในการลักลอบนำเข้ามาในราชอาณาจักรเท่านั้น ซึ่งหากนายรัฐพงษ์ นายสมยศ และนางสาวเปรมสุดา ร่วมกันนำเมทแอมเฟตามีนทั้งหมดเข้ามาในราชอาณาจักรโดยไม่แบ่งแยกจำนวน การกระทำของจำเลยย่อมเป็นความผิดเพียงกรรมเดียว ดังนั้น การแบ่งแยกเมทแอมเฟตามีนในระหว่างกันเองของนายรัฐพงษ์ นายสมยศ และนางสาวเปรมสุดา เพื่อความสะดวกในการนำเข้ามาในราชอาณาจักรพร้อมกันเช่นนี้ ย่อมไม่มีผลทำให้การกระทำของจำเลยกลายเป็นความผิดหลายกรรมไปได้ เพราะเจตนาหลักของจำเลยเพียงประสงค์จะได้เมทแอมเฟตามีนทั้งหมดมาไว้ในครอบครองคราวเดียวกัน โดยไม่ได้คำนึงถึงวิธีการที่นายรัฐพงษ์กับพวกจะลักลอบนำเข้ามาแต่อย่างใด การกระทำของจำเลยจึงเป็นความผิดเพียงกรรมเดียว เมื่อข้อเท็จจริงได้ความว่า คดีที่โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยฐานร่วมกันกระทำความผิดกับนางสาวเปรมสุดา ศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาไปแล้ว เมื่อวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2560 เป็นคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 735/2560 ก่อนศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาคดีนี้เมื่อวันที่ 8 มีนาคม 2560 สิทธินำคดีอาญามาฟ้องของโจทก์ย่อมระงับไป ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 39 (4) ประกอบพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีอาญาเสพติด พ.ศ.2550 มาตรา 3 ฟ้องโจทก์คดีนี้จึงเป็นฟ้องซ้ำกับคดีดังกล่าว ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษาลงโทษจำเลยมานั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย ฎีกาข้อนี้ของจำเลยฟังขึ้น กรณีไม่จำต้องวินิจฉัยปัญหาตามฎีกาของจำเลยที่ขอให้ลงโทษสถานเบาอีกต่อไป พิพากษากลับ

ให้ยกฟ้อง

## องค์คณะ

---

พิชัย เพ็งผ่อง · อธิคม อินทุฤติ · จรัญ เนาวพนานนท์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← [deka.supremecourt.or.th](https://deka.supremecourt.or.th) · <https://thaideka.online/deka/4623/2562>